

CHRONICLE

- Forum 2000
- Váš delegát je zpět
- Informace o přidělování států
- Na slovíčko s Karlem Srpem

Michaela Baginová,
šéfredaktorka Chronicle

Milí čtenáři,

odstartoval druhý ročník Pražského studentského summitu. Dnes poprvé jste vstoupili do prostor Vysoké školy ekonomické za účelem zúčastnit se zahajovacího workshopu a na několik hodin se stát delegáty svých zemí. Ať už budete jednat v češtině nebo angličtině, určitě si přijdete na své v summitových novinách – Chronicle.

Každý by na následujících stranách měl najít něco, co ho zaujme. Připravili jsme pro vás celou řadu lákavých článků. V každém čísle se můžete těšit na rozhovory se zajímavými osobnostmi českého či mezinárodního dění, hosty workshopů a také s vámi samotnými, tedy delegáty. Jeden z vás, který si nepřeje být jmenován, bude po celý rok do každého čísla přispívat. Schválně zda uhodnete jeho jméno a zašlete nám ho do redakce. Pravidelně budeme také přinášet aktuality z dění v Organizaci spojených národů a ve světě. Samozřejmě nesmí chybět výborové články, fotky, soutěže a oblíbené perličky z jednání. Nezanedbatelnou část má v novinách i angličtina, kterou reprezentuje sekce Modelu NATO.

Důležité je především to, že Chronicle je otevřen vašim příspěvkům. Reagujte na kolegy, pošlete redakci článek, piště postřehy, pokud zachytíte nějakou perličku, sem s ní. Nebojte se vyjádřit!

Za celou redakci vám přeji mnoho úspěchů při delegátských jednáních a doufám, že s novinami Pražského studentského summitu budete spokojeni!

Michaela Baginová

Host workshopu

Pozvání na první přípravné setkání přijal Cyril Svoboda.

Narodil se 24. listopadu 1956 v Praze, po dokončení Gymnázia v Libni absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Mluví plynně anglicky, francouzsky a rusky, pasivně švédsky. Je ženatý, má čtyři děti.

Politickou kariéru zahájil v roce 1990 jako poradce místopředsedy federativní vlády ČR pro problematiku lidský práv, restitucí a vztahů mezi státy a církvemi. Mimo jiné byl místopředsedou vládního expertního týmu pro návrh nové české ústavy, členem stálé delegace Parlamentního shromáždění Rady Evropy, členem stálé komise pro kontrolu činnosti BIS, předsedou Výboru pro jednací řád a imunity Parlamentního shromáždění Rady Evropy, místopředsedou vlády ČR a ministrem zahraničních věcí ČR.

V současné době působí jako ministr vlády České republiky, předseda Legislativní rady vlády ČR a poslanec za KDU – ČSL. Je členem poradního výboru Asociace pro mezinárodní otázky.

Zároveň je příznivcem státní maturity.

Zdroj: ČTK

Myslí si o ní, že je přínosem pro naše studenty ve světové konkurenci, ovšem nesouhlasí s konceptem tak, jak byl připraven. Bodový systém podle něj není hloupost, ale musí být aplikován s rozumem. Je pro přímou volbu prezidenta.

Na dnešním workshopu bude Cyril Svoboda mluvit o roli České republiky ve světovém systému.

- mb -

Data konání přípravných setkání

2. workshop – 15. prosince 2007
3. workshop – 19. ledna 2008
4. workshop – 9. února 2008
5. workshop – 8. března 2008

Workshopy se vždy konají v prostorách Vysoké školy ekonomické.

“Kostky jsou vrženy”

Stejně, jako když Julius Caesar překročil řeku Rubikon, mohlo si 86 delegací 30. října říci: „Kostky jsou vrženy.“ Jejich přihlášky a motivační eseje byly anonymně rozděleny mezi analytiku Asociace pro mezinárodní otázky, kteří je hodnotili v několika kategoriích, jako např. originalita, stylistika, obsah a celkový dojem. Z hodnocení vzešly 2 zásadní informace – jako v předchozích letech můžeme potvrdit, že úroveň je rok od roku vyšší a kvalita motivačních textů má stoupající tendenci. Druhá informace není bohužel tolik pozitivní – ve větší míře než v loňském roce se objevilo používání metody „ctrl+c a ctrl+v“ z několika internetových stránek, a to převážně <http://cs.wikipedia.org/> a www.businessinfo.cz. Nebudeme zde veřejně pranýřovat ty, kterých se to týká, ale věříme, že v příštím ročníku se této nečestné metody vyvarují.

Nenašlo se mnoho nekvalitních přihlášek, většina z nich splnila účel a mnoho z nich bylo nadprůměrných. Reagujeme na mnohé žádosti a se souhlasem autorů uvádíme text nejlépe hodnocené přihlášky, motivační eseje delegace Velké Británie.

Počet přihlášek: 86

Počet přijatých delegací: 70

Delegace, které neobdržely stát, o který si žádaly nebo který nespadal ani do vybraného regionu: 12

Daniela Zrucká,

koordinátorka komunikace s účastníky Modelu OSN

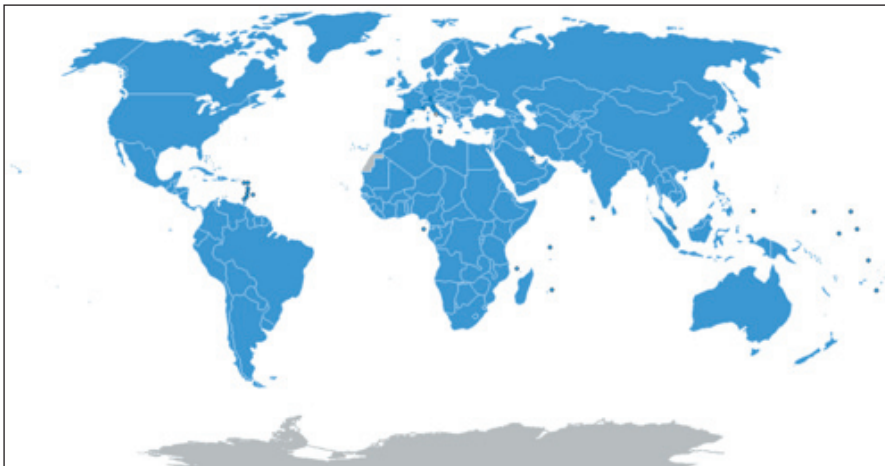
Priority zahraniční politiky Spojeného království

Spojené království je zcela neodiskutovatelně jedním z nejvýznamnějších aktérů současného světového dění. Za svou pozici velmoci a pověst morální autority vděčí jak své impozantní ekonomické a vojenské síle, tak své schopnosti být aktivní a nápomocno ve všech částech světa.

Toto výsadní postavení, které si Spojené království během staletí vydobylo, však s sebou nese velký díl zodpovědnosti. Zodpovědnosti, které se Spojené království ze všech sil a všemi prostředky snaží dostát.

To je dobře viditelné na příkladu současné politické krize v Barmě. Spojené království barmskou opozici dlouhodobě podporuje, a to nejen verbálně. Jen za uplynulý rok obdržela barmská opozice finanční podporu ve výši 400 tisíc liber. Je potěšující, že toto dlouhodobé a nezištné úsilí nezůstává ze strany barmských občanů nepovšimnuto – podle vyjádření velvyslance Jeho Veličenstva v Barmě dav demonstrantů míjející velvyslanectví Spojeného království propukl v bouřlivý aplaus. Jsou to právě chvíle jako tahle, kdy Spojené království získává onen ohromný morální kredit, jímž v současnosti disponuje.

Podle posledních zpráv již vládnoucí režim vojenské junty proti svým odpůrcům vojensky zasahuje. A byl to právě ministerský předseda Spojeného království, kdo svolal na toto téma mimořádné zasedání Rady bezpečnosti OSN. Spojené království jako jedno z prvních varovalo barmský režim před jakýmkoliv násilím a zástupci Foreign and Commonwealth Office se v krátkém čase sešli s představiteli barmské opozice a prodiskutovali s nimi další postup a možná řešení nastalé situace.

Zdroj: Answers.com

Tak jako v Barmě se Spojené království zasazuje o lidská práva, ale stejně tak i o spravedlnost, stabilitu, prosperitu a bezpečnost i v jiných regionech. Jeho motivem je přesvědčení, že v dnešním globalizovaném světě je situace v zahraničí úzce spjatá s tím, co se odehrává na jeho vlastním území.

Spojené království si dobře uvědomuje, že systematicky bojovat s palčivým problémem nelegální, ekonomicky motivované imigrace je možné pouze zlepšením podmínek a kvality života v zemích a teritoriích, odkud tito imigranti přicházejí. Spojené království se proto v bezprecedentní míře věnuje jak hospodářské a rozvojové pomoci, tak i vyřešení bezpečnostních problémů, které nutí místní obyvatele opouštět své domovy. Zde je možno jako příklad jmenovat úsilí Spojeného království při stabilizaci Afghánistánu a Iráku, stejně jako snahu o zastavení konfliktu v súdánském Dárfúru.

Za tento nekompromisní postoj vůči režimům utlačujícím lidská práva a svobodu však Spojené království platí nemalou daň ve ztrátě investičních příležitostí v těchto oblastech. Narozdíl od jiných velmocí je však dostatečně zodpovědné na to, aby tuto oběť bylo ochotno podstoupit. I v tomto případě může jako příklad posloužit výše zmíněný Súdán.

Právě boj proti bezpráví byl jedním z důvodů, proč se Spojené království zapojilo do posledních válečných konfliktů v Afghánistánu a Iráku. V obou těchto případech byly úspěšně svrženy diktátorské, nedemokratické režimy, pošlapávající základní lidská a občanská práva obyvatel.

Samozřejmě, k výše zmíněným operacím mělo Spojené království i další pádný důvod, jímž bylo bezpečnostní riziko, jež tyto státy představovaly.

V případě Afghánistánu to byla hrozba terorizmu, který v současnosti představuje nejzávažnější hrozbu celé západní civilizaci. O jeho zákeřnosti, ničivosti a bezprostřední blízkosti se koneckonců bohužel přesvědčili samotní občané Spojeného království při útocích na londýnskou hromadnou dopravu.

V případě Iráku se pak jednalo o podezření, že tamní režim vlastní zbraně hromadného ničení. I v tomto ohledu je Spojené království neústupné a vyvíjí tlak na Írán, jehož jaderný program není dostatečně transparentní, aby více spolupracoval

Pokračování na straně 3

Pokračování ze strany 2

s mezinárodním společenstvím a Mezinárodní agenturou pro atomovou energii.

Své úsilí ve všech zmíněných oblastech se pak Spojené království snaží koordinovat s dalšími státy euroatlantického prostoru. V první řadě jde samozřejmě o Spojené státy americké, s nimiž Spojené království pojí dlouholeté partnerství a úzká spolupráce. Je to dáno faktem, že do značné míry sdílejí společné hodnoty a také jejich zájmy se velmi často překrývají. Společně

jsou tyto dva státy zcela zásadní silou ve světovém politickém dění.

Neméně důležitá je však také spolupráce v rámci Evropské unie. Spojené království uvítalo schválení společné obranné koncepce evropských států (ESDP) a také vznik Evropských sil rychlé reakce, díky nimž státy Evropské unie získaly možnost samostatně a efektivně zasáhnout proti náhlé hrozbě. Za hlavní pilíř své bezpečnosti a obranné politiky však Spojené království stále považuje

především Severoatlantickou alianci.

Spojené království se zasazuje o to, aby byla Evropa stejně jednotná také v otázkách porušování lidských práv, globálních klimatických změn a dalších palčivých problémů, jimž současný svět čelí.

Petr Bulka, vedoucí delegace

OPEN GATE - Boarding School,
osmileté gymnázium v Babicích, s.r.o.

Asociace pro mezinárodní otázky - pořadatel Pražského studentského summitu

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO) je pořadatelem Pražského studentského summitu (PSS). To je, abych řekl s klasikem, věta jednoduchá a rozvitá. Co si ale lze pod tímto oznámením představit?

Na úvod třeba to, že AMO je občanské sdružení, jehož je Summit součástí. Popřípadě to, že členové Sekretariátu PSS jsou členy či spolupracovníky AMO a že čtyři bývalí generální tajemníci Modelu OSN jsou nyní v její Správní radě. Model OSN byl prvním a nejstarším projektem Asociace a i po 13 letech je stále výrazným a nepřehlédnutelným prvkem naší práce.

Mým hlavním úmyslem je ovšem něco jiného – a to popsat ty projekty a programy Asociace, které nejsou přímo spojené s PSS. Tedy říci, co jiného a dalšího AMO dělá a zda to může být čtenářům Chronicle k užítku.

Obecně řečeno je posláním AMO zkoumat otázky mezinárodních vztahů a zahraniční politiky a o nich dále vzdělávat či informovat co nejlépe „zacilené“ posluchače a čtenáře. Odborná činnost AMO je soustředěna v našem Výzkumném centru. Pro zajímavost – jeho analytici například hodnotili přihlášky do tohoto i minulého ročníku Summitu. Jejich hlavním posláním je však publikování odborných článků a analýz, které pak vydáváme v elektronické či tištěné podobě. Cílem práce Výzkumného centra AMO není jen informace rozšiřovat, v dnešní době je stejně důležité tyto výsledky „doručovat“ tam, kde je potřeba – proto organizujeme konference i uzavřeně semináře, na nichž předáváme naše výstupy zástupcům politické sféry a médií.

Zajímavou a dlouhodobou aktivitu tvoří veřejné diskuse AMO, během mnoha let činnosti diskusního programu jsme zorganizovali přes 150 veřejných debat, často se špičkami světové i domácí zahraniční politiky. Debaty jsou otevřené pro širokou veřejnost a v minulosti se jich delegáti Modelu OSN mnohokrát účastnili.

Zvláštní součástí práce AMO jsou zahraniční projekty – za podpory domácích i zahraničních nadací již třetím rokem pomáháme rozvoji svobody na Ukrajině a v Bělorusku, podporujeme činnost demokratických skupin a zprostředkováváme jim technickou i politickou podporu z ciziny. Hlavním smyslem těchto velkých projektů je naše přesvědčení, že mnohdy je potřeba o problémech přestat pouze diskutovat a je

nutné je přímo řešit.

Tyto řádky nepiši proto, aby se organizace chlubila svými výsledky. Cílem je má výzva – delegáti jsou mladými lidmi, kteří se bezesporu zajímají o diplomacii a mezinárodní vztahy. Pokud se účastní celoročního projektu, jakým je PSS, pak možná budou chtít svoje znalosti a schopnosti rozvinout i jiným způsobem. Už nyní se mohou stát „příjemci služby“, tedy návštěvníky diskusí a čtenáři článků a publikací; v budoucnu pak i organizátory podobných aktivit, našimi spolupracovníky a členy.

Na závěr si dovoluji osobní dodatek: pokud tuto cestu urazili desítky účastníků Modelu v minulosti, věřím, že se to bude dařit i nadále. Vždy, když potkávám na našich akcích bývalé a současné delegáty nebo když si uvědomím, kolik členů AMO z řad delegátů pochází, uvědomím si tuto vazbu; ta totiž Summit i jiné projekty posiluje a v jistém smyslu i naplňuje.

Antonín Berdych,

generální tajemník PMUN /2001-2003/

předseda AMO /2003-2007/

předseda Správní rady AMO /2007/

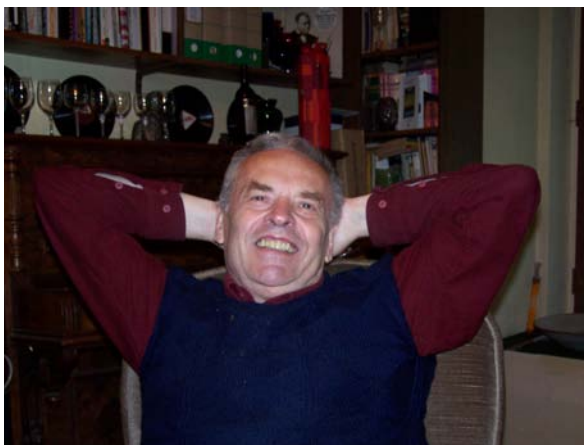

“... Samozřejmě jsme byli všichni ocejchovaní...”

Karel Srp je předsedou Artfóra – Jazzové sekce Občanského sdružení pro nekomerční kulturu.

Pro ty z našich čtenářů, kteří o vaší osobě nikdy neslyšeli, řekněte prosím pár vět.

V této chvíli je mi sedmdesát let. Jsem tak zvaná mládež nová, mládež Gottwaldova. Co se týče vzdělání, v padesátých letech, kdy jsem ukončil základní školu, byla jediná možnost studia, a to chemie a těžký průmysl. Měl jsem ale neustále problémy, ať už

to byla matematika nebo zakázaná literatura. Po návratu z vojny jsem se oženil, byl to můj nejmoudřejší počín v životě. Od práce dělníka na Stavbě mládeže, kde jsem pracoval proto, aby mi byl přidělen byt, jsem se vypracoval na výzkumného pracovníka. Hodně jsem se zabýval hudbou, v té době u nás nevycházely žádné časopisy nebo knihy o jazzu, ten byl totiž označován za americkou ideovou diverzi. Přišel srpen 1968, samozřejmě jsem byl proti bolševikovi. Dělalí jsme šílené věci – rozvázeli a lepili letáky po Praze. Jednou se dokonce stalo, že Rusové rozstříleli auto, které bylo našemu podobné. Takové věci se děly pořád. Samozřejmě jsem skončil opět u lopaty. Bylo mi v té době už 31 let a až do důchodu jsem se nechýtil, byl jsem na Indexu. Nicméně já bolševikovi nic nevyčítám, všechno jsem si způsobil sám. Mockerát mi říkali: „Nechte toho, pane Srpe. Můžete být náměstkem nebo velvyslancem“. Potřebovali lidi, kteří by ovládali ruštinu a angličtinu. Odmítal jsem a zůstal u té lopaty.

Po srpnu 1968 jste musel opustit svou pozici ve Výzkumném ústavu. Jak jste tu dobu prožíval?

Samozřejmě jsme byli všichni ocejchovaní. Málokdo si dokáže představit, co se proti těm vyhozeným ze zaměstnání dělo. Nesměli jsme získat žádné kvalifikované zaměstnání, existovala přímo vyhláška, že můžeme dostávat plat maximálně deset tisíc, nesměli jsme mít pod sebou žádné pracovníky. Samozřejmě existovaly výjimky, ale se mnou v tomto směru zametali. Byl jsem nakonec zaměstnán v zemědělském družstvu a souběžně s tím dělal hudbu.

Jak vaše hudební aktivity pokračovaly?

V roce 1962 začal vycházet časopis Melodie, dosahoval obrovských nákladů a v době totality jako jediný objektivně psal o muzice. Já jsem u nich začínal a poznal tam spoustu lidí, kteří vytvářeli kulturu 20. století u nás. Poznal jsem osoby kolem Mezinárodního jazzového festivalu, u kterého jsem začínal v tiskovém středisku. Ten byl bezvadný, vznikl ještě před Pražským jarem a měl vysoký kredit. V době, která tu byla, jsme měli možnost vidět největší špičky americké jazzové hudby jako Luise Armstronga, který tu celý týden hrál. Bylo to jeho nejdelší turné na jednom místě. Další byl třeba Modern Jazz Kvartet. Kolem festivalu se začali motat i lidé zajímající se o literaturu, poezii, abstrakci. Takže se najednou v rámci Jazzového festivalu udělala akce Poezie a jazz nebo se k nám dostávaly abstraktní obrazy z Ameriky. Chvilí to ještě pokračovalo po roce 1968,

ale pak nás úplně rozehnali. Přínosem bylo, že nás přivedl k abstraktnímu umění a k literatuře Beat Generation, která nás obrovsky ovlivnila.

Snažil jste se o povolení Jazzové sekce?

Někdy v roce 1969 jsem ještě se dvěma hochy podal žádost na Ministerstvo vnitra o povolení dobrovolné kulturní organizace o jazzové muzice. Jak na to zpětně koukám, bylo to něco velmi drzého. Na ministerstvu probíhaly čistky, tudíž se tam úředníci dost střídali. Otravoval jsem je tak dlouho,

až nás nakonec povolili v rámci organizace, která se jmenovala Svaz hudebníků. V té době, až do roku 1989, platil předpis, že může existovat jen jedna organizace k jedné činnosti.

Jak činnost Sekce vypadala?

Nejprve jsme udělali Pražské jazzové dny a následně jazzrock, byla to záležitost týkající se hlavně amatérů, protože v amatérském světě to žilo. Každý koncert musel být povolován, musel být napsán soupis skladeb, kdo hraje, jaké je obsazení orchestru. Orchester musel mít ještě zvláštní zkoušky Komunistické agentury. Nebylo možné vylepit plakát bez povolení. Více samostatní jsme začali být v roce 1974, kdy poprvé vyšel časopis Bulletin Jazz. Tehdy muselo být všechno na potvrzení, nepřicházelo v úvahu, že by tu vycházel periodický časopis, a proto to bylo periodikum jen pro naše členy. Šlo o těžkou dobu, nebyl papír, nebyly barvy, nebyla sazba, nebylo vůbec nic. Nebyly ani zahraniční zdroje, ze kterých bychom čerpali, protože rockové muzikanty sem nepouštěli vůbec a rockové časopisy ze zahraničí zůstávaly někde na poště u cenzury. Přesto to ale stále nějakým způsobem šlo.

Přišly ale problémy.

Občas jsme měli kapelu, která neprošla schvalovacím řízením, tedy hrála bez povolení. To už se o nás hádaly Národní výbory, tahali nás na výslechy a my se z toho museli nějakým způsobem vyhlávat. Taky ten zmiňovaný časopis, který nepodléhal cenzuře, tiskli jsme tam absolutně vše, co jsme chtěli, a to vadilo Ministerstvu kultury, proti kterému jsme měli argument – cenzura nebyla v ústavě. Docházelo tedy ke sledování, zákazům v tiskárnách, vyráběli jsme načerno.

V roce 1977 se tu poprvé zveřejnily dokumenty o Helsinských dohodách. Díky nim se o vás například začalo mluvit v zahraničí, jak vám v činnosti pomohly?

Helsinské dohody jsou bitvou, která je u nás absolutně nezmapovaná, přitom ony, byť podepsané všemi komunistickými státy, změnilы východní Evropu. Z Helsinek se odvinula Charta, na Helsinky jsme se odvolávali u výslechů. Komunisté netušili, jak daleko to může dojít. Logicky si nás nakonec všimly zahraniční rozhlas. Hlas Ameriky tady měl zpravodaje, který uměl velice dobře česky a díky němu se o nás začalo mluvit v éteru.

Pokračování ze strany 4

Došlo na pokusy o zrušení Svazu hudebníků.

Majitelé tiskáren a sálů dostávali zákazy, pokud se někde objevila Jazzová sekce, měli to okamžitě hlásit. Někteří to udělali, někteří byli stateční. Byl nám zabavován majetek. Došlo to do tak vysokých obrátek, kdy se Ministerstvo kultury rozhodlo, že Svaz hudebníků zruší. Svaz byl jakoby náš nadřazený orgán, jenže my byli právníckou osobou, to jim uniklo a odvolali jsme se k Nejvyššímu soudu – do dnešního dne od něj nemáme odpověď. Klec spadla až 2. září 1986.

To, co následovalo, komunisté nečekali.

2. září 1986 k nám vpadli a sedm nás pozavírali. Všichni členové výboru Jazzové sekce se ocitli v kriminálu. Mimochodem, nikdy v historii Jazzové sekce nebyl jejím členem člen Komunistické strany, to si Sekce zachovává dodnes. Zavřeli nás a protože jsme byli ve světě už dost známí, zvedla se vlna odporu, došlo k obrovské vlně solidarity, která do té doby v žádném socialistickém bloku neproběhla. Najednou se stovky intelektuálů začaly podepisovat za naše propuštění, petice posílaly prezidentu Husákovi. Média přinášela denně zpravodajství a stanoviska, u ambasád se podepisovaly petice, to bolševik nečekal.

Nakonec vás odsoudili za nepovolenou hospodářskou činnost.

Ta se dávala tehdy často. Nelegální vydávání knih označili za nepovolené podnikání. Podle nich jsme se obohatili asi o šedesát tisíc. Soud nakonec konstatoval, že jsme dělali věci v pořádku, a to je i v zápise, ale bohužel ne podle právních předpisů. Prokurátor nám chtěl dát něco okolo osmi let, soudce Stiborík to

shodil na necelé dva roky (v mém případě). Soud byl obrovskou demonstrací disidentů a byl na vstupenky, tehdy poprvé režim pustil na soud zástupce Amnesty International. Bylo to něco absolutně nového, vycházely články, přímé vstupy z Prahy. Bolševik už v té době dával od našeho případu ruce pryč. Odseděl jsem celý trest, odpustili mi asi hodinu a půl.

Po propuštění jste byl velmi známou osobností, setkal jste se s třeba s prezidentem Mitterrandem.

Způsobil to hlavně výše uvedený Hlas Ameriky, manželka, pomoc. Stále mi chodili blahopřát cizinci. Mitterrand mě ještě se sedmi dalšími pozval na snídani, byl to vrchol mé kariéry, chtěl se setkat s disidenty.

Zažádal jste tedy o registraci Artfora?

Ano, Jazzová sekce byla v té době ještě zakázaná a Artforum mělo téměř ty samé stanovy. Mezitím se už změnila situace, přišli jiní důstojníci a po třinácti měsících, ještě za totality, nám tehdejší režim Artforum povolil. Už se blížil listopad a prvním aktem nově vzniklé organizace bylo to, že v Činoherním klubu, jako jediný právní subjekt, podepsala Občanské fórum, ostatní signatáři byli soukromníci.

Po pádu režimu jsem požádal o rehabilitaci Jazzové sekce. K tomu došlo, proto se dnes jmenujeme Jazzová sekce – Artforum. Děláme už opravdu jen věci, které nás baví. Disidentská éra byla z celé délky Jazzové sekce (36 let) jen třetinová, zato vypjatá.

Michaela Baginová,
šéfredaktorka Chronicle

Patří Turecko do Evropské unie?

PŘIHLASTE SE DO STUDENTSKÉ VĚDECKÉ KONFERENCE PRO DELEGÁTY PSS!

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO) nabízí delegátům Pražského studentského summitu (PSS) další prostor pro jejich odborný růst. Na 12. prosince 2007 chystáme studentskou vědeckou konferenci na téma „Vnější vztahy Evropské unie“. Přihlásit se mohou i delegáti PSS.

Panel na téma „Patří Turecko do EU?“ je vyhrazen pro středoškolské studenty účastníci se Pražského studentského summitu. Zabývat se bude mimo jiné těmito otázkami:

- *Má Turecko právo vstoupit do EU?*
- *Jaké jsou hlavní překážky na cestě Turecka do EU?*
- *Ohrožuje turecký islamismus evropskou politickou kulturu?*
- *Jaká pozitiva a negativa by turecké členství přineslo?*
- *Jaký je ekonomický, strategický, politický a bezpečnostní význam tureckého členství v EU?*
- *Kde jsou a kde mohou ležet hranice Evropské unie?*

Pro vystoupení na studentské konferenci je třeba zaslat do 22. 11. 2007 na adresu svk@amo.cz návrh příspěvku v rozsahu 2000 – 3000 znaků. Rada Výzkumného centra AMO z došlých příspěvků vybere ty nejlepší. Autoři zajímavých a podnětných návrhů budou následně vyzváni, aby příspěvek dopracovali a přednesli jej na konferenci v rozsahu 10-15 minut. Všechny vybrané příspěvky budou poté otištěny ve sborníku Mezinárodní otázky 2, který vyjde v první polovině roku 2008.

Konference AMO „Vnější vztahy EU“ – panel delegátů PSS.

kdy: středa 12. prosince 2007, odpoledne

kde: CEELI Institute, Havlíčkovy sady 58, Praha 2 – Vinohrady

Více informací: svk@amo.cz

Model OSN

Listopad – měsíc první: plnoletá demokracie

Sedím ve svém pokoji, mám puštěný americký film, surfuji po internetu, mobil mi každou chvíli zapípá, mp3 přehrávač vyhrává jak o život. Za oknem je Svět. Vědci se přou o globální oteplování, přitom mně je doma zima, sedím v mikině a teplácích, zdrazil plyn, tak netopíme, ale toto úsporné opatření je nutné, žijeme na dluh. V Bagdádu se odpálil další sebevražedný šílenec, už se člověk ani nepozastaví nad desítkami mrtvých. AIDS se nedaří léčit, miliony lidí umírají hladem. Sta miliony Číňanů pracují před olympiádou ve dne v noci. Pár Čechů plánuje olympiádu v Praze. Vládní koalice horko těžko něco prosazuje přes křehkou (ne)většinu. Opozice hledá „antiklause“ a háže klacky pod nohy, asi nemá nic důležitějšího na práci. Nehodovost na silnicích stoupá, nejsme velkorysí, ohleduplní, ukáznění, policii není vidět, tak se není čemu divit. Radar na Čechy působí jako kapitalismus na Lenina, od Íránu nám nic nehrozí, jejich jaderný program je mírový a fanatičtí džihádisté nikoho neohrožují, tvrdí jedni. Radar je jako očkování, kdekdo by se také mohl pozastavit nad tím, že injekce do ramene bolí a člověk má v sobě nebezpečné látky, které však úspěšně bojují proti některým nebezpečným chorobám, které díky tomu vymizely, tvrdí druhí. Kam se z palcových titulků poděla kuřimská aféra, vyměněná miminka, korupční aféry, rozvody, nevěry, skandály? Jsme zahlceni informacemi a unést tlaky dnešní doby je vážně k uzoufaní. A hodně lidí si stěžuje. Český zvyk je nadávat na všechno a vždy. V létě je moc horko, v zimě se ty mrazy

nedají vydržet a už aby bylo jaro. Vláda je blbá, ať je jakákoliv, poslanci jsou lumpové všichni, co naplat, že jsou zrcadlem společnosti a my si je dobrovolně zvolili. Proč, když je „takový nedostatek osobností“

a „stejně jsou všichni stejní“ se užvaněný rýpal nenechá zvolit a nevypráská dnešní honoraci bičem? Proč nadšeně jezdíme do zahraničí, nakupujeme v hypermarketech, volíme mezi alternativami, rozhodujeme se svobodně, jezdíme v cizích autech a posloucháme v rádiu písničky s anglickými texty? Proč nadáváme na dnešní dobu, jak je všechno špatně, jak se lidem nedaří a jak bylo líp? Proč jsme se

sametově vzbouřili a těšili se, že vezmeme odpovědnost do vlastních rukou a dnes ani spojenci nedokážeme pomoci, když nás o to žádá? Proč se na sebe neumíme usmát, brát věci s nadhledem, klidem a humorem? Co by dali lidé v šarlatových hávech jen za zlomek toho, co dnes máme my. Blíží se 17. listopad, den boje za svobodu a demokracii. Největší hodnoty, které máme a měli bychom je bránit jako oko v hlavě. Demokracie u nás bude dospělá. Ale je dospělá i naše společnost? Jak pravdivá se dnes ukazují slova prezidenta Masaryka o 50 letech svobodného vývoje. Tak už zbývá jen 32. Jenže pro některé z nás není listopad jen měsícem výročí sametové revoluce, blíží se zimy, blíží se Vánoce. Někteří lidé se nemohou dočkat 10. listopadového rána, až si uvážou kravatu nebo oblečou kostýmek. Nepřijdou jak od táboráku. Poznají nové přátele, získají nové zkušenosti, nové znalosti, poznají svět diplomacie. Někteří lidé jsou aktivní, chtějí myslet, pracovat a vzít věci do svých rukou. A proto se tak rád účastním Modelu. Protože se učíme, že s věcmi jde něco udělat. Jsme součástí světového dění a můžeme, ba dokonce musíme jej ovlivnit. Těším se na to. Pro někoho je nový. Jsem zvědavý, co mi přinese. A tak teď, když čtete tyto řádky, stojím či sedím možná vedle vás. Dívám se na vás. A přemýšlím, jak urvat ten váš kousek svobody a změnit svět tak jak ho chci JÁ. Můj čas přijde. Uvidíte. Již brzy.

Váš DELEGAT©

I vy přidejte svou ruku k dílu!

Není nic jednoduššího jak naznačit a dát najevo svým budoucím spojencům stanovisko vašeho státu prostřednictvím komentáře v summitových novinách Chronicle. Můžete ovšem psát i vaše osobní názory na projednávaný bod agendy, aktualitu ze světa nebo jen problém, který vás zajímá a rádi byste na něj upozornili nejen své kolegy delegáty, ale třeba i členy Sekretariátu. Je to možnost jak informovat ostatní delegáty o dění ve vašem výboru. Protože i zdánlivě maličkosti mohou ovlivnit úspěch vaší delegace nebo výboru na závěrečné konferenci. Těšíme se na vaše příspěvky na adrese chronicle@amo.cz, které můžete posílat v průběhu celého Studentského summitu. Tak neváhejte a pište. Chronicle je tu pro vás, delegáty!

RADA BEZPEČNOSTI

Na dnešním workshopu:

- *přivítání delegátů;*
- *vzájemné představení;*
- *přednáška na téma Úvod do mezinárodního práva;*
- *diskuse s delegáty o aktuálním bezpečnostně - politickém problému.*

Rada bezpečnosti (RB) zaujímá mezi orgány OSN výjimečné místo – jako jediný výbor disponuje výkonnou pravomocí, což jí umožňuje přijímat rozhodnutí, která jsou na základě Charty OSN závazná pro všechny členské země OSN. RB zodpovídá za udržování mezinárodního míru a za tímto účelem může použít diplomatické ale i donucovací prostředky, včetně uvalení sankcí či dokonce nasazení vojenské síly.

Skládá se z 15 členů – 5 stálých (Čína, Francie, Rusko, USA, Velká Británie) a 10 volených. Pro tento rok budou voleni členové zastoupeni následujícími státy: Belgie, Ghana, Indonésie, Itálie, Jižní Afrika, Katar, Kongo – Brazzaville, Panama, Peru a Slovensko.

Workshopy se předsednictvo RB pro letošní rok rozhodlo koncipovat jinak než tomu bylo v předchozích letech. Systém přednáška - jednání zůstane zachován, avšak jejich témata budou

zcela odlišná. V první části WS bude delegátům objasněna problematika následujících bodů:

Agenda:

1. *Úvod do mezinárodního práva;*
2. *Kosovo;*
3. *Postavení střední Asie v politice velmocí – historie a současnost;*
4. *Konflikty o vodní zdroje – blízká budoucnost;*
5. *Zamrzlé konflikty – případové studie: Podněstří, Abcházie, Kypr;*

V druhé části workshopů budou mít vyslanci členských zemí RB dostatečný prostor pro jednání o aktuálních bezpečnostních hrozbách.

Petra Jiránková,
místopředsedkyně RB

I. VÝBOR – VÝBOR PRO ODZBROJENÍ A MEZINÁRODNÍ BEZPEČNOST

Na dnešním workshopu:

- *představení předsednictva a výboru;*
- *ukázka jednání výboru;*
- *stručné seznámení s problematikou jaderného odzbrojení;*
- *jednání výboru o otázce jaderných zbraní.*

I. výbor byl ustanoven v rámci Valného shromáždění, aby pomáhal udržovat mezinárodní mír a bezpečnost a zasazoval se o zmenšení vojenského arzenálu členských států. Od počátku je důležitou součástí Organizace spojených národů, což dokazují dokumenty, které byly I. výborem přijaty. Mezi nejvýznamnější patří např. Úmluva o zákazu vývoje,

výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a jejich zničení, jejíž podepsání vedlo k vyřazení jednoho z nejnebezpečnějších druhů zbraní z armádních arzenálů.

Agenda:

1. *Jaderné odzbrojení;*
2. *Odmínování;*
3. *Bezpečnostní problematika Středního východu;*
4. *Terorismus a výzvědné služby;*
5. *Snižování vojenských rozpočtů.*

Zuzana Benešová,
předsedkyně I. výboru

II. VÝBOR – HOSPODÁŘSKÝ A FINANČNÍ VÝBOR

Na dnešním workshopu:

- *představení II. výboru VS na půdě reálné Organizace spojených národů i Pražského modelu Spojených národů;*
- *seznámení se členy předsednictva;*
- *představení navrhovaných bodů agendy;*
- *interaktivní diskuse – 60 důvodů pro OSN; bod agendy – Rozvojové cíle tisíciletí – odborná přednáška a diskuse delegátů.*

II. výbor Valného shromáždění se zabývá především hospodářskými a finančními otázkami, které se týkají globální ekonomiky. Během jednotlivých workshopů se blíže seznámíme s body agendy, které jsou pečlivě vybírány tak, aby se svým rozsahem dotýkaly každého státu. Avšak mezi hlavní úkoly předsednictva, kromě odborných přednášek a představení bodů agendy, bude patřit odbourání přirozeného strachu delegátů z projevu před publikem. S touto zdánlivou obavou se vypořádáme prostřednictvím interaktivních her a konfrontací názorů. Věříme, že diskuse probíhající na přípravných setkáních povedou ke vzniku kvalitních dokumentů během Pražského studentského summitu.

Agenda:

1. *Naplňování rozvojových cílů tisíciletí;*
2. *Zhroucené státy (Súdán, Irák, Afghánistán);*
3. *Urbanizace;*
4. *Odstraňování následků přírodních katastrof;*
5. *Nerostné bohatství Asie v kontextu mocenských zájmů rozvinutých zemí.*

Jana Fabiánová,
předsedkyně II. výboru

III. VÝBOR - SOCIÁLNÍ, KULTURNÍ A HUMANITÁRNÍ VÝBOR

Na dnešním workshopu:

- představení předsednictva;
- přednáška o válce v Libanonu;
- interaktivní ukázka pravomocí orgánů OSN;
- představení Valného shromáždění a III. výboru;
- práce delegáta a procedurální pravidla.

III. výbor Valného shromáždění OSN napomáhá vytvářet mírové vztahy mezi státy a prosazuje mírové řešení sporů. Mezi jeho hlavní oblasti zájmu patří ochrana lidských práv, neboť jen demokratické státy, které je dodržují, jsou zárukou stability a bezpečnosti v mezinárodním systému. V době, kdy se již hodně napsalo o střetu civilizací, je III. výbor a hledání konsensu na společenském poli důležitější než kdykoli předtím.

Agenda:

1. Problematika IDP (vnitřně vysídlených osob) v Súdánu;
2. Lidská práva v kontextu boje proti terorismu;
3. Politická práva ve střední Asii;
4. Bod podle návrhu delegátů.

Jana Drlíková,
předsedkyně III. výboru

WHO – SVĚTOVÁ ZDRAVOTNICKÁ ORGANIZACE

Na dnešním workshopu:

- představení předsednictva a výboru;
- historie, činnost a cíle reálné a pak zejména simulované WHO;
- diskuse nad výstavou „Bodies... The Exhibition“;
- technické informace (zdroje informací, příprava stanoviska apod.);
- krátký rozbor I. bodu agendy.

Světová zdravotnická organizace je na Pražském studentském summitu jedním ze sedmi výborů v rámci Modelu OSN. Jak již samotný název napovídá, WHO se zabývá zejména zdravotnickými otázkami a otázkami týkajícími se zlepšování kvality lidského života. Ačkoli reálná Světová zdravotnická organizace se sídlem v Ženevě je organizací sdružující zejména odborníky a lékaře, od delegátů našeho výboru se neočekává odborná znalost řešení problémů.

Agenda:

1. Problematika výživy;
2. Alkoholismus, drogová a tabáková závislost;
3. Klonování.

Ladislav Drha,
místopředseda WHO

CSD – KOMISE PRO UDRŽITELNÝ ROZVOJ

Na dnešním workshopu:

- představení CSD a role delegáta/ky;
- Mirek Havránek a jeho přednáška na téma udržitelného rozvoje;
- seznámení s jednotlivými body navrhované agendy;
- interaktivní hra.

Při jednání v CSD je cílem nahlížet na globální problémy v širších souvislostech skrze tři základní pilíře udržitelného rozvoje – pilíř sociální, pilíř ekonomický a pilíř environmentální. Přesněji to znamená, že při udržitelném rozvoji jsou zároveň vzájemně respektovány lidské potřeby, je udržována vysoká a stabilní úroveň ekonomického růstu a zaměstnanosti a přitom je účinně ochraňováno životní prostředí za šetrného využívání zdrojů. Při snaze dostat všem těmto potřebám je nejen třeba řešit stávající problémy novým způsobem, ale zejména si uvědomit jejich vzájemnou provázanost.

Komise je se svým širokým tématickým záběrem tím pravým místem pro ty, kteří se nebojí nahlížet na svět z nových perspektiv.

Agenda:

1. Jaderná technologie pro rozvojový svět;
2. Změna klimatu – adaptační opatření, adaptační strategie, ochrana biodiverzity;
3. Energetická výživa lidstva.

Zuzana Rimešová,
předsedkyně CSD

WTO – SVĚTOVÁ OBCHODNÍ ORGANIZACE

Simulace Světové obchodní organizace (WTO), která je novinkou letošního ročníku, obohatí Pražský studentský summit o jednání relativně mladé organizace, která vznikla na základě dlouholetých zkušeností se systémem mezinárodního obchodování. Jednání WTO, ať už z hlediska krátké existence samotné organizace nebo z hlediska svého debutu na Pražském studentském summitu, mají všechny předpoklady vnést do jednání nové přístupy. Tyto nové prvky jsou založeny jednak na značné procedurální odlišnosti jednání a přijímání závěrů ve WTO, jednak na věcné podstatě jednání. To, co je projednáváno a nakonec i sjednáno ve WTO, musí vyhovovat všem členským státům. Do jednání se promítají zájmy i těch nejmenších ekonomik, neboť jejich síla je v možnosti zablokovat konsensus. Důvody pro proces odlišný od jiných mezinárodních organizací vyplývají z náplně jednání. Jejich závěry dopadnou přímo do ekonomické reality, na obchodníky, výrobce a také na spotřebitele na celém světě. Proto je velmi důležité umění diplomatů zastupujících jednotlivé země správně vysvětlit výsledek obchodních jednání své vládě a jejím voličům. Nikdy se totiž nevrátí domů s dohodami, které by pouze otevíraly zahraniční trhy a vytvářely výhodnější podnikatelské prostředí pro domácí subjekty. Za vstřícný ústupek protistrany je nutno vždy „zaplatit“ liberalizací domácího trhu. Za co jedna skupina domácích subjektů svým vyjednávačům tleská, může se z hlediska jiné skupiny stát předmětem ostré kritiky. První rok simulace WTO na Pražském studentském summitu umožní delegátům, zastupujícím své země z pozic ministrů a ministryň, tvrdě vyjednávat a ustupovat ve třech **bodech agendy**:

1. *Subvence a cla v zemědělství;*
2. *Liberalizace obchodu službami;*
3. *Rozvojový aspekt a technická spolupráce.*

Účast v simulaci jednání WTO otevře delegátům nový úhel pohledu na mezinárodní organizace. I když jejich „instrukce od domácích vlád“ představují nepřekročitelný rámec jednání, zbývá v něm dostatek prostoru pro diplomatické iniciativy. Jde především o hledání spojenců k podpoře návrhů lepší argumentací (nikoli však k „přehlasování“), o získání neformálních informací z tábora protivníků, o vypracování přesvědčivých argumentů a v neposlední řadě i o zákulisní výměnné dohody dotýkající se i jiných oblastí ekonomiky a mezinárodních vztahů, než je pouze obchod. Ve WTO se navíc země stávají spojenci na základě společných ekonomických zájmů, bez ohledu na politické zřízení nebo spojenectví v ostatních mezinárodních organizacích. Ve WTO se delegáti v každém případě naučí naslouchat druhému, hledat metody a argumenty, jak nejlépe přesvědčit a jak vyjít v rozumné míře vstříc požadavkům protistrany, aby bylo dosaženo vyváženého kompromisu.

K představení a přiblížení mezinárodních obchodních jednání v rámci WTO bude sloužit první workshop. Na něm se delegáti dozvědí více o organizaci samotné, o průběhu a procedurách jednání a o důležitosti a dopadech vyjednaných pravidel na jednotlivé ekonomiky i na světovou ekonomiku jako celek. Zároveň budou mít delegáti možnost nastínit představy svých zemí a diskutovat o mezinárodním obchodním systému jako takovém.

Ing. Ludmila Štěrbová, CSc.,
odborná poradkyně výboru WTO

Jan Walter,
předseda výboru WTO

Proč Světová obchodní organizace?

Jan Walter studuje obor Mezinárodní politika a diplomacie na Fakultě mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické a Mezinárodní management v rámci programu CEMS (Master's program v oboru Mezinárodní management. Je do něj zapojeno 17 zemí z Evropské unie. Projektu se může účastnit jen jedna škola z každé země. V České republice je to Vysoká škola ekonomická. Pozn. red.). Ve svém studiu se zaměřuje především na mezinárodní politickou ekonomii a problematiku mezinárodního obchodu a rozvojových zemí.

V rámci Pražského studentského summitu je předsedou nově vytvořeného výboru WTO (Světová obchodní organizace).

V Sekretariátu PSS působí poměrně krátkou dobu, ale má zkušenosti z mezinárodních modelů OSN z Velké Británie.

První otázka nemůže být jiná – proč právě Světová obchodní organizace?

Podle mého názoru simulace Konference ministrů Světové obchodní organizace vyplní jakousi mezeru na Modelu OSN. Oblast mezinárodní politické ekonomie, tedy oblast zabývající se především ekonomickými a obchodními aspekty vztahů mezi státy, doposud na Modelu nebyla zastoupena. Jak reálná WTO, tak nový výbor se právě na tuto oblast zaměřuje.

Měl jsi možnost vyzkoušet si roli delegáta WTO na zahraničním Modelu. Jak tam probíhala jednání?

Konkrétně ve WTO jsem byl na mezinárodním modelu jednou, a to v Oxfordu. Tato konference mě velmi zaujala. Jednalo se totiž o konkrétních, velmi dobře definovaných problémech. Díky tomu, za pomoci backgroundů, měla samotná jednání a výstupy z nich nádech odbornosti a relevance. Formální jednání se po odchodu z nezapomenutelných prostor Oxfordské univerzity změnila ve velice uvolněnou diskusi v rámci tématu i mimo něj.

V loňském roce jsi působil jako odborný poradce II. výboru a měl jsi tedy možnost srovnání českého a zahraničního simulování mezinárodních organizací. V čem jsou rozdílná?

Pokračování na straně 11

Všeobecná rozprava

62. Valného shromáždění OSN

Každý podzim se pro člověka znalého poměrů v mezinárodních vztazích a politice nese ve znamení zasedání Valného shromáždění OSN. V tomto období mají státníci příležitost přednést své projevy před snad nejširším možným plénum na mezinárodní úrovni a zároveň je jim umožněno vyslechnout stanoviska svých kolegů z celého světa.

Všeobecná rozprava Valného shromáždění OSN začala v úterý 25. září. V reakci na nepokoje v Barmě na její úvod apeloval generální tajemník OSN Ban Ki-Moon na představitele tamější vojenské junty, aby tváří v tvář protestantům postupovali umírněně, a vyzval k zahájení

dialogu a usmířovacího procesu. Ze 193 zúčastněných států plných 70 tvořily hlavy států a vlád. Ve svém projevu se generální tajemník věnoval také situaci v Iráku a Afghánistánu a zdůraznil, že je třeba rychle a mírovými prostředky dospět k vytvoření samostatného palestinského státu.

Ze sedmadvaceti řečníků toho dne se největší pozornost upírala na projevy prezidenta Spojených států amerických George Bushe a na iránského prezidenta Mahmúda Ahmadínežáda. Vzhledem k návštěvě iránského prezidenta v USA zaměřil prezident Bush svou řeč proti jiným znepráteným režimům. Hovořil zejména o situaci v Barmě: „Spojené státy jsou rozhořčeny současnou situací. USA zpřísní ekonomické sankce proti vůdcům režimu a těm, kdo je finančně podporují. Zavedeme rozšířený zákaz udělování víz těm, kdo jsou odpovědní za nejnehoráznější porušování lidských práv...“ dotkl se ale i nutnosti reformy Rady bezpečnosti OSN. Řadu států s právem veta by rozšířil například o dobře připravené a silné Japonsko. Íránský prezident se standardně věnoval kritice Spojených států amerických a obhajobě iránského jaderného programu. „Všechny naše jaderné aktivity jsou naprosto mírumilovné a transparentní. Jaderný program země bude nyní monitorovat Mezinárodní agentura pro atomovou energii. Tím je celá záležitost uzavřena.“

Václav Klaus se toho dne účastnil spolu s dalšími 24 státníky jednání o lidských právech, které svolal George Bush. Přednášel o problematice klimatických změn pro americkou organizaci Rada pro zahraniční vztahy a spolu s ministrem zahraničí Karlem Schwarzenbergem pokračoval ve dvoustranných jednáních s představiteli států, u nichž se Česká republika ucházela o podporu své kandidatury do křesla nestálého člena Rady bezpečnosti OSN. Pro úplnost, volba se uskutečnila 16. října a vítězem se stal náš jediný protikandidát, Chorvatsko.

ČR se kandidatury do RB vzdala poté, co se pro ni ani v druhém kole nevyslovilo více států než pro Chorvatsko. To v RB vystřídá Slovensko. Českou veřejností tolik očekávaný, projev

Zdroj: un.org

přednesl prezident Klaus v noci na čtvrtek. Vyslovil se v něm pro modernizaci Spojených národů, zároveň ale odmítl snahy o zvýšení akceschopnosti této celosvětové organizace na úkor plurality názorů. „OSN potřebuje změny, protože by měla více odrážet současnou situaci ve světě než v době, kdy před 62 lety vznikla.“ Prezident se postavil proti konceptu „globálního vládnutí“, který je podle něj založen na „neudržitelné tezi“, že svět může být organizován,

kontrolován, řízen či plánován. „Usilovat o uskutečnění této myšlenky je něco, co nemůžeme nikdy připustit,“ zdůraznil. Vrátil se rovněž k tématu změn klimatu, jemuž se věnoval na předešlém setkání světových státníků. „I tento potenciální problém, stejně jako každý jiný, nemůže být nikdy vyřešen bez spoléhání se na svobodu, svobodné trhy, volný obchod a další atributy svobodné společnosti. Ochrana životního prostředí je velmi důležitá, musíme ale být skromnější a pokornější v našich pokusech řídit současný složitý svět,“ řekl.

Klausa, který jednání VS OSN v New Yorku navštívil poprvé, zaujaly zejména hlasy rozvíjejících se zemí. Během dvoustranných jednání se proto setkal s představiteli států Jižní Ameriky, Afriky a Asie, u nichž se mimo jiné snažil získat podporu pro zvolení ČR do Rady bezpečnosti.

Ještě toho dne odletěl Václav Klaus do Salt Lake City, kde se setkal s americkým viceprezidentem Richardem Cheneyem a s republikánským prezidentským kandidátem Mittem Romneym, a promluvil na téma změn podnebí.

Všeobecná rozprava byla ukončena prezidentem 62. Valného shromáždění, Srgjanem Kerimem, 3. října, nicméně státníci mají možnost do konce tohoto roku ještě několikrát debatovat v rámci plenárních zasedání Valného shromáždění.

Petra Jiránková

Jaké jsou vaše názory na průběh Valného shromáždění? Piště redakci! Nejlepší příspěvek bude otištěn v dalším čísle! (max. rozsah 300 slov)

Pokračování ze strany 9

Jako delegát se účastním mezinárodních modelů spojených národů (tzv. IMUN's), což jsou jednorázové akce většinou organizované prestižními univerzitami. Delegáti jsou pouze vysokoškolští studenti. Nejsou to tedy vzdělávací projekty, ale spíše setkání lidí se společnými zájmy, shodnými i rozdílnými názory, kde se předpokládá velké množství odborných znalostí nebo jejich doplnění samostudiem. Pražský studentský summit je tedy výrazně rozdílný od IMUN především z hlediska přípravy delegátů – individuální versus společné workshopy – a z hlediska rozsahu – celoroční projekt versus jednorázová akce.

Přibliž prosím našim čtenářům a možná budoucím delegátům WTO, jak bude letošní ročník vypadat.

Letošní ročník bude bezesporu velice zajímavý. Půjde o menší výbor, počítáme zhruba se 30 delegáty, resp. ministry. Workshopy i závěrečná konference budou probíhat rámcově stejně jako ostatní výbory, ale plánujeme několik

zajímavých inovací. Například spolupráce středoškolských a vysokoškolských studentů v rámci výboru. Jedná se o to, že malé množství vysokoškolských studentů bude ve WTO zastupovat vybrané mezinárodní organizace. To se děje i v reálné WTO. V našem případě to bude mít nejen přínos z odborného hlediska, ale i z hlediska osobního.

WTO je relativně specializovaná organizace s velkou silou v mezinárodním dění, a proto i nový výbor chce hrát takovou roli v rámci Pražského studentského summitu.

Myslíš, že středoškolákům nebudou připadat kapitoly Rozvojové agendy z Dohá složité?

Jsem přesvědčen, že ne. Tato témata jsou obecně známá z médií i z mezinárodních diskusí, jen nejsou spojována s touto konkrétní agendou. Samozřejmě Agenda obsahuje i velmi technické kapitoly, ale těm se i v reálné WTO věnují jiná pléna než Konference ministrů. Stejně jako Rozvojové cíle tisíciletí v rámci OSN,

kterými se letos bude zabývat II. výbor, jsou témata Agendy z Dohá velmi aktuální a každý k nim má co říct. Je pravda, že náš výbor bude cílit k odbornější a hlubší diskusi, ale na tu se delegát lehce připraví z dostupných zdrojů.

A poslední otázka – jací delegáti by tedy měli směřovat do výboru WTO?

Delegáti, kteří mají zájem o témata související s mezinárodním obchodem a o živá plenární i kuloární jednání, budou přivítáni s otevřenou náručí. Delegáti, kteří tento zájem nemají, budou přivítáni stejně, a pevně věřím, že zájem mít začnou. Navíc, účastníci simulace WTO si při jednáních a po dosažení konsensu budou moci s klidným srdcem navzájem říct: „Jistě, pane ministře.“

Daniela Zrucká

Nový rozměr Pražského studentského summitu!

CYKLUS TÉMATICKÝCH PŘEDNÁŠEK

Pražský studentský summit ve spolupráci s Výzkumným centrem Asociace pro mezinárodní otázky připravil pro své účastníky novinku – tématické přednášky předních českých odborníků na aktuální mezinárodní témata.

První přednáška se uskuteční **15. listopadu od 17.30 hodin v prostorách AMO (Žitná 27, Praha 1)**. Tématem bude **Zapojení ČR do systému protiraketové obrany USA: PRO a PROTI**. Pozváni byli analytik AMO **Antonín Berdych** a mluvčí iniciativy NE základnám **Ivana Novomeská**.

Cyklus bude pokračovat **12. prosince od 17.30 v Informačním centru OSN (náměstí Kinských 6, Praha 5)**. Přednášející o **významu multilateralismu a OSN v současném světě** bude upřesněn.

Vedle vlastních přednášek budete mít šanci poznat zblízka prostředí organizací, které se věnují problematice mezinárodních organizací – Asociace pro mezinárodní otázky, Domu OSN či Informačního centra NATO.

SVOU ÚČAST PROSÍM POTVRDTE DO 13. LISTOPADU, RESP. 5. PROSINCE NA SUMMIT@AMO.CZ

Model NATO

Summary of the 1st year of Model NATO

Show must go on

Historically first Model NATO in the Czech Republic was something completely different on the menu of the Prague Student Summit for year 2006/2007 due to the fact that English was chosen as a language for negotiations. It was a great challenge for both - the organizers and the participants – secondary schools students who had to prove excellent communicative ability in foreign language to become diplomats of this very new project. 22 students got through the application process and were assigned to represent NATO member states. Each delegate had been given tasks to solve so he/she could better understand the position of their government towards certain topics and problems. Everyone had to prepare for 3 workshops and a final 4 days of Prague Student Summit which was organized together with Model UN and Model EU. Delegates discussed a variety of topics at each workshop so that they could better understand problems and needs of each member state. At the end of the workshop a topic had to be elected for further negotiations at the Prague Student Summit. Among the selected topics were: “Counter-

Terrorism Initiative Negotiations with Pakistan, Importance of Afghan-Pakistan border, Importance of the Peacekeeping Mission in Afghanistan or Training of Iraqi police force.” According to the principles of consensus, every NATO member had to vote in favor of negotiating on a certain topic otherwise it had no chance to be passed. The secretariat was a witness of heated discussions with fair compromise at the end. Each workshop and final session offered a rich program where interesting guests expressed their ideas and knowledge on certain topics which helped all delegates to learn something new and view a certain problem from various angles. Lectures of Howard Hunt, Jiří Šedivý, Amin Tarzi, Lawrence Chalmer, Harald Thorud and H.E. Julie Finley were truly “cherry on an Alliance pie”. As a result of all negotiations and compromises a communiqué has been adopted by all delegates. Thanks to a great effort of the secretariat, students, sponsors, guests, and other participants of this unique project concluded with a big success.

Luděk Mohr,
Vice Chairman

Come and go

Certain politicians, diplomats or other officials tend to guard their chair as long as possible. Once elected or nominated for a post, they are very reluctant to leave it voluntarily. One does not have to imagine a dictator with a loyal army that guarantees power. Even democratic leaders and senior diplomats frequently devote most of their efforts to “just being there”.

Such a phenomenon is ever-present and deserves no special attention. What is more interesting though is to have a look at the opposite side of the spectrum. Just as the Czechs have their Friedrich the Winter King, or Kužvart the Commissioner, in Model NATO we had, let’s call him, John X. John was officially introduced as the new Vice Chairman of Model NATO at the first PSS Secretariat meeting in June 2007,

on which he didn’t show up. A couple of weeks later, at the second meeting, John, yet again not present, resigned.

Thus, officially, Model NATO Team was possibly the first to have a member who has never even been seen.

What an almost mystical question! Who is John X?

Tomáš Šindelář,
Chairman

Model NATO external activities

The first year of Model NATO gave the delegates more than a chance to participate in simulation of the decision-making processes of the real North Atlantic Council and made them think and act as representatives of their respective countries. The project also focused on bringing young Czech students together and giving them a chance to get to know each other personally. That is why several events besides the preparation workshops were organized by the Model NATO team. This included a couple of informal meetings and also two field trips.

Čáslav Air Display

In May 2007 delegates of the Model NATO along with the Model NATO preparation team visited the Air Show held at the Czech military airbase Čáslav with showcases from air forces from several

NATO countries. The main spectacle was the JAS 39 Gripen of Czech Air Force along with dozens of other airplanes and helicopters. Another interesting display was a parachute descent from Mil 8

Helicopter by Czech army paratroopers.

Field trip and canoeing on the Sázava River

The relationship between all the delegates

and preparation team of the project became so friendly during the workshops and the conference that we all wanted to meet even after the official part had ended. That is why a float trip was organized in late June after the Prague Student Summit, in order to informally finish the first year of Model NATO. It consisted of camping and canoeing on the Sázava River which proved to be one of the biggest challenges of the year, due to low water levels, a high density of people, and rocks in the river. Eventually all delegates returned home with only minor injuries caused by campfire songs, performed by semi-professionals of the Model NATO secretariat.

Martin Nedvěd,
Vice Chairman

The second Model NATO has just begun

The application process started in the beginning of September 2007 and consists of two rounds, similar to last year. Successful applicants from the first round were asked to submit an essay by October 15. These were evaluated by experts from the Association for International Affairs (AMO). Based on the quality of the essays, NATO Secretariat will next assign the students a country which he or she will represent in the Model North Atlantic Council (NAC) from then on.

Model NATO Secretariat has also resolved a few changes which should make the second year of the project even more thrilling. In comparison to last year, 5 workshops will be held in order to improve students' negotiation skills and their orientation in international politics. Another innovation is the idea of regular

meeting among UN, EU and NATO delegates from same countries. This enables every delegate, no matter which Model he or she participates in, to learn more general facts about the represented country and to coordinate his or her steps with colleagues.

This year, the secretariat will also provide a chance for each delegate to contact "their" respective embassy in Prague. This should give all participants a great opportunity to learn other information about the country and to ask questions which they couldn't find in publicly accessible sources. Yet another new dimension of this year should bring NATO and Russian delegations to one table in order to simulate a NATO-Russian Council (NRC) meeting.

Moreover, Model NATO team is inviting reputable guests to provide professional expertise for each workshop. As last year's Prague Student Summit showed, such guests introduced another view on certain issues and helped students think in a different direction.

And of course we are already very much looking forward to welcoming new ambassadors at the first workshop on November 10, 2007. New experience, new friends and new challenges are awaiting them!

Luděk Mohr,
Vice Chairman

KONFERENCE FORUM 2000

Konference Forum 2000 je unikátním setkáním politiků, novinářů a odborníků na různé oblasti, kteří do Prahy přijíždějí každoročně z celého světa a snaží se nalézt řešení zde vyslovených obav.

Nápad uspořádat každý rok toto setkání, při němž mohou debatovat filozofové či novináři s předními politiky, se zrodil v roce 1996. O rok později tehdejší prezident České republiky Václav Havel, filantrop Yohei Sasakawa a laureát Nobelovy ceny Elie Wiesel

pozvali do Prahy významné osobnosti a umožnili jim společně diskutovat o údělu lidstva při příchodu nového tisíciletí. Od tohoto roku se konference pravidelně každý rok na podzim účastní desítky hostů, kteří diskutovali o lidských právech, snažili se nalézt cestu mezináboženským dialogem. Zabývali se i národní a mezinárodní bezpečností.

Na 5. konferenci v roce 2001 byla přijata Pražská deklarace obsahující shrnutí plánů, vizí a cílů tohoto projektu, ale i výsledky diskusí do této doby proběhlých. Jsou v ní zahrnuty stěžejní hodnoty, které by se měly stát jakýmsi etickým kodexem obyvatel celé planety. Mezi tyto hodnoty patří především solidarita, která by měla ochraňovat základní práva všech, kteří se za ně nemohou sami postavit, tolerance, respekt a v neposlední řadě odpovědnost každého člověka za svět, ve kterém žije.

Cílem této konference je dát prostor pro vyjádření každému účastníkovi, ať více či méně souhlasí, ale i nesouhlasí s dnešním, stále více globalizovaným světem. Debatéři se také snaží nalézt řešení událostí dějících se denně po celém světě a to především těch, ze kterých mají obavy. Ty zaznívají z úst duchovních vůdců, ale i intelektuálů různých národností.

Zdroj: forum2000.cz

Před několika týdny, ve dnech 7. až 9. října, proběhla 11. konference pod záštitou Václava Havla. Hlavními tématy pro diskuse byla především svoboda a odpovědnost. Tato široká témata byla rozdělena do čtyř hlavních panelů – svoboda a odpovědnost v politice, mezinárodním právu, médiích a podnikání. Zúčastnili se jí představitelé současných i bývalých světových vlád, např. bývalá ministryně zahraničních věcí USA Madeleine

Albrightová, místopředseda vlády a ministr životního prostředí Martin Bursík, bývalý maďarský ministr financí Lajos Bokros nebo bývalá ministerská předsedkyně Kanady Kim Campbellová. Dále pak novináři, diplomaté, filozofové a odborníci různých sfér, mezi něž se řadí hlavní zahraniční zpravodajka CNN Christiane Amanpourová, srílanský diplomat a bývalý kandidát na generálního tajemníka OSN Jayantha Dhanapala, vůdčí osobnost zimbabwské opozice Trudy Stevensonová, íránská právnička, aktivistka na obranu lidských práv a nositelka Nobelovy ceny míru Šírín Ebadióvá či profesor politických věd a ředitel Institutu pro evropská studia na Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě Šlomo Avineri.

Letošního ročníku se účastnilo na 90 delegátů, což je v historii této konference rekordní počet. Účastníci se shodli na tom, že vyjádří své postoje na současné světové dění. Vznikl tak dokument Druhá pražská deklarace, která má nepřímo navazovat na deklaraci první.

Kateřina Palová

Na slovíčko s Janou Hlaváčovou

Janě Hlaváčové je 19 let, v letošním roce odmaturovala na pražském Gymnáziu Nad Alejí a nyní již měsíc studuje na Právnické fakultě Univerzity Karlovy a (dokud čas dovolí) na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Pražského Modelu OSN se účastnila celkem třikrát, jako delegátka Islandu, Francie a naposledy Spojených států amerických. Pro tento ročník je nováčkem

v předsednictvu Komise pro udržitelný rozvoj.

Jak ses k Modelu dostala? Co ti přinesl?

O Modelu OSN jsem se dozvěděla od svých kamarádů debatérů, jakési modelové podmnožiny, s jejímiž příslušníky se na Modelu setkají delegáti i letos. Můj začátek byl poněkud rozpačitý, jelikož jsem do již vrcholícího ročníku naskočila jako do rozjetého vlaku, a než jsem se stačila přimět k nějaké aktivitě, byl už téměř u konce. O to více jsem se snažila zapojit následujícího roku, kdy jsem dostala příležitost reprezentovat Francii, zemi, mezi jejíž základní politická motta patří vyjadřovat se ke všemu. Lepší roli než delegáta USA jsem si pak na mém posledním ročníku nemohla přát.

Pokračování na straně 15

Pokračování ze strany 14

Do budoucího života mi Model dal hodně - mezi nejvýraznější přínosy jistě patří schopnost vystupování před lidmi, či umění improvizace. Občas se mi i stávalo, že jsem byla více schopná zapojit se do diskuse a vystupovat, když jsem užívala svého klidu a nevědomosti, než když jsem zabraná do tematiky a vyděšená z vlastní přípravy kontrolovala každé slovo. Stále však uznávám, že příprava je pro dobré jednání nezbytná. Existují jedinci, kteří jsou schopni se jako studnice vědění zapojit do každé debaty, a i tací, kteří to dokáží čistým uvažováním, aniž by znali fakta. Pro nás pozemšťany je ale lepší, když už máme připravené nějaké to eso v rukávu.

Jako každá činnost prováděná dlouhodoběji, i Model na vás zanechá jisté „deformace“. Některé jsou dočasné, jako když na jméno svého státu slyšíte spíše než na své vlastní, či máte-li sklon gestikulovat technickou poznámku než si začnete stěžovat například na otevřené okno v učebně. Jiné mají i trvalé následky. Stále přemýšlím, zda bych bez Modelu teď spíše nestudovala život mikroskopických organismů než světové dění a mezinárodní vztahy.

Čeho si ale všimnete hned, jak se na workshopech trochu rozkoukáte, je ta spousta lidí, kteří se již brzy stanou vašimi známými či přáteli.

Kdo ti navrhl práci v přípravném týmu? Váhala jsi?

S otázkou účasti v Sekretariátu jsem se poprvé setkala v době, kdy jsem před sebou měla ještě jeden delegátský rok a nechtěla jsem se ho vzdát už proto, že pak to zkrátka alespoň v Praze nepůjde. Obávala jsem se jen, zda jsem svou příležitost nepropásla. Když mi pak po dalším ročníku přišel e-mail s návrhem práce v Sekretariátu, moc jsem se nerozmýšlela a byla jen vděčná svému předsednictvu, že mě přivzalo do týmu. S Modelem se člověk nerad loučí.

Jak se dle tvého pohledu liší práce delegáta a člena Sekretariátu?

Zatím jsem ještě neměla šanci zasednout za předsednický stůl, ale již teď je zřejmé, že mě čeká naprosto odlišná úloha. Snad až na přípravu na jednotlivé body agendy, ta zůstává stále, byť v poněkud jiné míře. Na workshopy se totiž musí pečlivě připravit i předsednictvo. Myslím, že až teď dovedu opravdu docenit práci, kterou pro nás, delegáty, vykonávalo. Všechny ty body agendy, přednášky, backgroundy a další musí někdo zařídit, což často zabere nemálo času. Práci v Sekretariátu bych si ale nechtěla nechat ujít. Spolupracujete se skvělými lidmi, dozvídáte se zajímavé informace, učíte se různým organizačním dovednostem a nehrozí vám žádné malé chytáčky, které jsou na delegáty čas od času přichystány. I když se práce liší, smysl Modelu – vzdělávání a setkávání - zde zůstává zachován.

Chceš něco vzkázat delegátům?

Aby si vždy zachovali určitý nadhled, ať už vyjednávají cokoli, a dále pak, aby neváhali vystupovat aktivně. Čím více se do diskusí a kuloárních jednání zapojí, tím více si konferenci užijí. Ani se nezdá, jak může být nečinnost vyčerpávající a únavná. Proto bych jim na závěr chtěla popřát hodně štěstí, kuráže a milých spoludelegátů, ať už půjde o spojence či oponenty.

Michaela Baginová

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO) je nevládní organizace založená za účelem vzdělávání a výzkumu v oblasti mezinárodních vztahů, české i evropské zahraniční a bezpečnostní politiky.

K dosažení svých cílů Asociace:

- formuluje a vydává studie a analýzy;
- pořádá mezinárodní konference, expertní semináře, kulaté stoly, veřejné diskuse;
- organizuje vzdělávací projekty;
- prezentuje kritické názory a komentáře k aktuálnímu dění pro domácí a zahraniční média;
- vytváří příznivější podmínky pro růst nové generace expertů;
- podporuje zájem o disciplínu mezinárodních vztahů mezi širokou veřejností;
- spolupracuje s řadou dalších domácích i zahraničních institucí.

Více informací na www.diplomacie.info

Perličky

„Benin si dovoluje tvrdit, že stanovisko USA je vtipné.“

delegátka Beninu v RB

„Chce někdo z vás po střední škole studovat Vysokou školu ekonomickou?“ Zeptal se na závěr své přednášky o ekonomickém minimu Jaroslav Bican. „Už ne.“ Zněla odpověď z řad delegátů

„Čína ovládne svět!“

velvyslankyně Číny

„Když má někdo vliv, musí jej mít na něco...!“ delegát Brazílie „No jo, ale když někdo vliv nemá, tak nemá vliv na nic...!“

delegát USA

„Vyzývám delegáty, aby pro tento návrh hlasovali proti tomuto návrhu.“

delegace USA

„Aby se Spojené státy OSN zamyslely nad...“

delegace USA

DOSTANEME VÁS TAM!

ZÁJEMCI O STUDIUM NA VŠ, ZBYSTŘETE...

ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY POŘÁDÁ
JIŽ TŘETÍ ROČNÍK PŘÍPRAVNÝCH KURZŮ

- KURZ JE URČEN PRO OBORY POLITOLOGIE A MEZINÁRODNÍ VZTAHY
- GARANTY KURZU JSOU ODBORNÍCI Z FF UK A FSV UK
- ÚSPĚŠNOST ABSOLVENTŮ ČINÍ 90 %
- VYZKOUŠEJTE SI MODELOVÉ PŘIJÍMACÍ TESTY ČI POHOVOR NANEČISTO

Přihláška je zájemcům o kurz k dispozici na www.amo.cz. Vyplněnou přihlášku
či případné dotazy zasílejte na adresu priravne.kurzy@amo.cz

Top partneři

Generální partner Modelu OSN

Hlavní partner Modelu OSN

Model NATO is co-sponsored by the North Atlantic Treaty Organisation.

Univerzitní partner

Partner jednání

Dodavatelé služeb

Mediální partneři

Za spolupráci při vytištění Chronicle děkujeme PricewaterhouseCoopers.

asociace pro mezinárodní otázky
association for international affairs

www.amo.cz

Asociace pro mezinárodní otázky využívá zpravodajství z databází ČTK, jejichž obsah je chráněn autorským zákonem. Přepis, šíření, či další zpřístupňování tohoto obsahu či jeho části veřejnosti, a to jakýmkoliv způsobem, je bez předchozího souhlasu ČTK výslovně zakázáno.

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149 vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktorka: Michaela Baginová, tel: 721 711 293; zástupkyně šéfredaktorky: Kateřina Palová, tel: 604 155 942, zástupkyně šéfredaktorky pro anglickou sekci: Kateřina Pljaskovová, tel: 736 237 488; e-mail: chronicle@amo.cz; odborná spolupráce: Antonín Berdych, Lucie Bednářová, Petra Jiránková, Daniela Zrucká; technická spolupráce: Radoslav Srp; fotografie: Michaela Baginová, Petr Gottfried, Martin Nedvěd.
